

گزارش

عزت!... یوسفیان ملا مطرح کرد

برخی افراطی ها، هنری جز هزینه تشرای برای کشور ندارند

حتی تندروهای اسرائیل هم در شرایط موجود به نتانیاهو حمله نمی کنند

یک نماینده ادوار مجلس اظهار داشت: آنانی که واقعا برای عمران و آبادانی کشور به ویژه و به طور مشخص در بخش سیاست، دغدغه دارند و در بخش های سیاسی و اجتماعی کشور دلسوز و دل نگرانند، هرگز برخورد های تندروانه نشان نمی دهند. اما آنانی که در این حوزه حرفی برای گفتن ندارند، جز اخلاص و مطرح کردن سخنان پرحاشیه که شرایط کشور را در این روزهای حساس متزلزل کند، کاری برای انجام ندارند. بارها دیده ایم که وقتی یک سخنران پشت تریبون ایستاده و در حال توضیح دادن یک موضوع مهم است، دقیقا همان هایی که کوچک ترین خرد و دانشی درباره موضوع مذکور ندارند، ناگهان در سخنرانی اختلال ایجاد می کنند یا شعارهایی می دهند که اصلا ربطی به موضوع صحبت ندارد. از این نوع اتفاق همتاسفانه بارها و بارها در این کشور رخ داده است. فرارو نوشت: عزت!... یوسفیان ملا گفت: سوال مهم در این زمینه این است: این افرادی که تاداری به تخته می خورد و در ازای هر اتفاق مهم کشور به خود اجازه توهین، تمسخر و هتاک می دهند، اگر ابزار توهین را از دست بدهند، اصلا چه حرف دیگری برای گفتن دارند؟ آیا این افراد سواد کافی برای انتقاد را دارند؟ آیا خود آنان در بخش های مختلف کشور، عمران و آبادانی و زیرای انجام داده اند که بتوانند مورد استناد قرار دهند؟ افرادی که این روزها به رئیس جمهور با نیم دیپلماسی کشور توهین می کنند دقیقا همان هایی هستند که دانششان در حوزه خدمت کاملا تهی است و حرفی برای گفتن ندارند. به همین دلیل است که این نوع آقایان چاره ای ندارند به جز اینکه به توهین و حتی افترا پناه ببرند. یکی از این آقایانی که مدام متن و نقد در شبکه اجتماعی ایکس علیه رئیس جمهور مطرح می کند، چقدر سابقه کاری دارد؟ روزمه او بجز حمل کیف یک شخص تندرو و همراهی او چیست؟ وی افزود: این حملات علیه رئیس جمهور کشورمان در شرایطی رخ می دهد که در مقابل، با وجود اینکه نخست وزیر اسرائیل، در کشور خود نیز فردی محبوب نیست و انتقادات زیادی به وی وارد است، اما باز هم، در دوران جنگ حتی سرسخت ترین مخالفان او، سکوت یا حتی همراهی کردند. نتانیاهو شخصی است که انواع و اقسام پرونده های قضائی را داخل و خارج از اسرائیل دارد. اعم از پرونده کفیری، بین المللی در لاهه و... اما وقتی مسئله منافع ملی مطرح است، تندروهای اسرائیل هم حاضر نیستند به او حمله کنند. چرا در کشور ما برای آقای پزشکشان که هیچ حاشیه ای ندارد، یک ریال پرونده مادی ندارد، یک پرونده فساد اخلاقی یا رفتاری ندارد، هیچ خطای ارزشی و امنیتی انجام نداده، اینگونه همه ایجاد می شود؟ این کارشناس مسائل سیاسی بیان کرد: به نظر می رسد برخی آقایان از طریق حمله به رئیس جمهور دنبال مطرح کردن نام خود هستند. آقای پزشکشان مصاحبه ای انجام داده است. آقایان بفرمایند ایشان باید چطور مصاحبه می کردند که هم منافع ملی به خطر نمی افتاد و هم عزت ملی حفظ می شد؟ آقای پزشکشان تمام تاش خود را به کار بسته تادر جهت عزت ایران صحبت کند. او نمی تواند بر اساس سلیقه یک طیف فکری خاص و تندرو مصاحبه کند. امثال آقای ظهره وند و ثابتی و امثالهم توضیح دهند که آنان برای عزت مندی ایران چه کرده اند یا چه خدمات ارزنده ای به کشور داده اند یا قرار است بدهند؟ ماجرا به حدی ناپسند و عجیب شده که همان روزنامه هایی که تا دیروز از امثال اینها حمایت می کردند نیز منتقد رفتارهای این ها شده اند. اتفاقا معتقدم این نوع رفتارهای افراطی به جای اینکه آقای پزشکشان را تخریب کند، ایشان را ارتقا می دهد. آقای پزشکشان باید در برابر سوالاتی که به قتل ترامپ مرتبط بود چه می گفت؟ ترور مقام های بین المللی مگر شوخی بردار است؟ مگر می شود یک مقام رسمی و شناخته شده آن هم در این وانفاسی سیاست بین الملل از ترور و قتل حمایت کند؟ آنها کوچک ترین حرف را بزرگ نمایی می کنند. ببینید که به چه سرعتی، ترامپ به حرف آقای لاریجانی در خصوص آفتاب گرفت و پهباد، واکنش نشان داد.

تندروهای بی منطق

این فعال سیاسی اصولگرا اظهار کرد: در شرایطی که هر لحظه ممکن است دور جدید مذاکرات آغاز شود، افراطی گرایی دقیقا به سود کدام دسته و گروه است؟ آن روزنامه یا چه هدفی بر طبل اینرسی کرایه ای و جنگ می کوبد؟ مگر نه اینکه مقام رهبری با اقتدار و با تاکید بر «ای ایران» بر لزوم وحدت ملی تاکید کردند؟ با این وجود، باز هم، تندروها تصور می کنند صاحب مملکت شده اند. آن هم بدون اینکه کوچک ترین اقدام و یژه ای انجام داده باشند یا در عرصه دیپلماسی کاربلد و حرفه ای باشند. این گروه افراطی تنها هنری که دارند این است که با ادعا و سخنان بی پایه، برای کشور هزینه تشرایشی کنند. طی ۱۶ سال حضور در مجلس، بارها از این نمونه ها دیدم. این افراد با هر حرکتی که به سود مردم باشد مخالفت می کنند و بویی از منطق نبرده اند. ای کاش یک آمار دقیق گرفته می شد تا مشخص شود چند درصد مردم با چنین تندروی هایی موافقت.

دوشنبه

۲۳ • ۰۴ • ۱۴۰۴

۱۸ محرم ۱۴۴۷ / ۱۴ جولای ۲۰۲۵

سال هشتم

شماره ۲۱۵۳

armanmeli.ir

احمد شیرزاد در گفت وگو با «آرمان ملی»:

سلايق مختلف را به رسميت بشناسيم

اگر يکديگر را به رسميت بشناسيم می توانيم روی نقاط مشترک تمرکز کنیم

مجموعه حاکميت بايد همه مردم را به يک چشم نگاه کند

آرمان ملی - حميد شجاعی : شايد اگر پيش از اين حد فاصل زمانی يکی دو ماه گذشته نگاهي به جامعه و نوع رویکردهای مردم نسبت به شرایط اقتصادی و اجتماعی می انداختيم نارضایتی از شرایط اقتصادی و معیشتی، نارضایتی از ناترازی های گاز، برق و آب و نهایتا مسائل اجتماعی به چشم می آمد، اما وقوع جنگ ۱۲ روزه میان ایران و رژیم صهیونیستی باعث شد تا حس وطن دوستی ایرانیان غلبان کند و همه ایرانیان فارغ از نژاد، مذهب، زبان رویکردهای سیاسی و عقاید خود پیرامون یک کل واحد به نام ایران جمع شوند و از مام میهن دفاع کنند. مردمی که دشمن صهیونیستی بسیار بر روی اختلاف افکنی در آنها حساب کرده بود و بخشی از جنگ ترکیبی خود را نیز از این ناحیه می خواست پيش ببرد. اما رویه دگرگونه شد و مردم ایران باز هم خوش درخشیدند و جهان را از این حمایت کامل خود از آب و خاکشان به حیرت و

جنگ اخير میان ایران و اسرائیل باعث شد تا شاهد

نوعی اتحاد و انسجام بی نظير پیرامون ایران در داخل و حتی خارج از کشور فارغ از سلايق و نگرش ها باشیم چنانکه تمام محاسبات دشمن را بر هم ریخت. حال اين پرسش مطرح می شود که در چنین شرایطی باید چه اقداماتی در جهت حفظ و تقويت اين انسجام و همبستگی صورت گیرد؟

در این خصوص مطالب مختلفی در حوزه های متفاوت می توان مطرح کرد، اما من به یک نکته پسنده می کنم و آن اینکه باید دیدگاه های مختلف نسبت سلايق مختلف را به رسميت بشناسيد. وقتی معمولا تعارضات بالا می گیرد که گروهی گروه دیگر را نادیده بگیرد. اگر همه ما بپذيريم که هر عقیده ای که داریم عقیده مخالف ما هم با متفاوت با ما که حداقل با ما در جامعه وجود دارد، اگر من و شما بپذيريم ديگر آن چیزی نيست که دلخواه من باشد و هر کسی مطابق ميل و سلیقه خودش رفتار می کند اگر اين خصلت را بپذيريم می توانيم با هم زندگی کنیم و حول محورهای مشترک دست به دست هم بدهيم.

به عنوان مثال فرض بگيريد بخشی از جامعه ما افراد بسيار مذهبی هستند که نسبت به تقيدت شرعی پایبندی دارند نسبت به اوامر و نواهی شرع پایبندی ها خیلی جدی دارند و دیدگاه های خود را دارند. البته راجع به درصدشان قضاوت وجود ندارد ولی طبیعتا کسانی هم متفاوت با این نگاه وجود دارند. کسانی که به این شدت پایبندی ندارند و سلايق متفاوتی را در زندگی خودشان رعایت می کنند. اما واقعیت این است که ایران شامل همه اینها است.

به قول شهيد سلیمانی ایران هم شامل آن دختر بی حجاب است، هم شامل خانم هایی که مقید به حجاب هستند. بنابراین همه باید بتوانند برای هم احترام قائل باشند. البته چارچوب قوانین و به اصطلاح هنجارهای قانونی و اجتماعی سر جای خودش ولی به هر حال تفاوت ها وجود دارد. اگر همه وجود همدیگر را به رسميت بشناسيم و این مهم را بپذيريم آن وقت می توانيم ببينيم که حالا نقاط مشترک چه چیزهایی است. طبیعتا حفظ استقلال ایران، حفظ تمامیت ارضی ایران، حفظ سلامتی و رفاه مردم چیزهایی است که هیچ کس منکر آن نیست و همه به وجود و تقويت آنها اعتقاد دارند. بعد می شود دست به دست هم داد و آن اختلافات را در هر جایی که لازم نيست نادیده بگیريم. بنابراین من معتقدم در عرصه دفاع از ميهن، در عرصه دفاع از استقلال کشور و حفظ نظام سیاسی حاکم بر کشور، حفظ نظم اجتماعی همه با هر دیدگاهی که دارند منافع مشترک دارند و می توانند دست به دست هم بدهند.

البته باید توجه داشت که واقعا لازم نيست همه از یک قالب عبور کرده باشند، لازم نيست همه یک جور به دنيا نگاه کنند. باید کثرت دیدگاه ها و سلايق را به رسميت بشناسيم.

تحسين واداشتند. در چنین شرایطی بسيار مطرح می شود حال چگونه می توان عمل کرد که این اتحاد و انسجام به دست آمده به راحتی از دست نرود؛ بلکه تقويت شود. بسیاری بر این باورند که باید در سیاست ها و رویکردهای گذشته تجدید نظر کرد و به مردم بازگشت. به این معنا که مردم را در کارها و امور دخالت داد تا جامعه نیز دولت و حاکميت را در همه شئون از آن خود بداند. البته عده ای نیز بر این باورند که دولت و حاکميت باید اعتماد عمومی را بيشتر کند و این مهم بدون حل مشکلات و تحقق مطالبات امکان پذير نيست. در این راستا برای بررسی انسجام و همبستگی به وجود آمده در جریان جنگ ۱۲ روزه، راهکارهای حفظ و تقويت آن و وظايف دولت و حاکميت در راستای این مساله «آرمان ملی» با احمد شیرزاد فعال سیاسی اصلاح طلب، نماینده سابق مجلس و استاد دانشگاه به گفت وگو پرداخته است که می خوانيد.

حل مشکلات اقتصادی و آزادی های اجتماعی را

در این راستا چه ميزان مفيد و موثر می دانيد؟

شايد اینکه می گويم صرفا به دولت موجود يعني دولت آقای پزشکشان هم برنگردد، ولی کلا دستگاه های حاکميتی که حالا دولت هم بخشی از آنهاست، باید نگاه مهربانانه به مردم داشته باشد که این خیلی مهم است. در عين حال باید در مسائل اجتماعی مردم را دخالت داد و به هنجارهای اجتماعی فرصت داد که کار خود را انجام دهند. اخيرا قانون عفاف و حجاب در آستانه ابلاغ بود که دولت آقای پزشکشان توانست نگاه دیگری را وارد عرصه کند. گاهی که با هنجارهای جامعه همسو بود. اگر قانون عفاف و حجاب چند ماه قبل اجرا می شد و اگر دولتی غير از دولت آقای پزشکشان هم بود و موجب حساسيت مردم می شد، طبیعتا نمی توانستيد انتظار داشته باشید که در بزرگه های مهم اينطور متحد و یکپارچه از نظام و ساختار سیاسی پشتیبانی کنند. بنابراین این حرف کاملا درست است. حداقل انتظاری که می رود این است که کارهایی که به طور عمومي طبع جامعه نمی پسندد و احساس دخالت در زندگی شخصی افراد را پديد می آورد، باید کنار گذاشته شود. مثال ديگر اینکه در جنگ ۱۲ روزه اينترنت محدود شد، ولی جامعه تحمل کرد، چرا که همه می دانستند برای حفظ امنيت لازم است که چنین فشاری را تحمل کنند. خیلی ها هم ضرر کردند، مثل صاحبان مشاغل اينترنتی و غيره ولی همه تحمل کردند، چرا؟ چون آنجا واقعا مسئله مصالح عالی کشور مطرح بود و عموم مردم با چنین مفاهيمی خیلی خوب آشنا هستند و برایشان اهميت دارد. ولی جایی که چنین ضرورتی وجود ندارد، نباید یک سلیقه خاص نظر خود را به مردم تحميل کند که در آن صورت جامعه همراهی نمی کند. بنابراین به نوعی بایستی جامعه احساس کند که این دولت دولت همه است؛ رادیو تلویزیون از آن همه اقشار جامعه است و صرفا مربوط به یک قشر و یک سلیقه نيست. اگر این اتفاق ها بیفتد طبیعتا می توانند در حفظ انسجام ملی و همبستگی جامعه بسيار موثر باشند.

برخی معتقدند که پس از اتفاقات اخير و انسجام

و همبستگی به وجود آمده می توان اميدوار بود که در ادامه شاهد تغيير بزرگ رویکردها و سياست ها در حوزه های مختلف در راستای تقويت انسجام ملی باشیم. چقدر تحقق اين مهم را ممکن می بينيد؟ من معتقدم از اميد که نباید غافل شويم و اميد چيز خوبی است ولی در عين حال خیلی هم نباید تصور کنیم که حالا با یک حادثه چند روزه همه مشکلات حل می شود، چنین چیزی به سادگی ممکن نيست. یعنی باز هم ممکن است ما شاهد برخی مشکلات باشیم، اما به هر حال در مجموع حتما این نوع حوادث می تواند آثار مثبت خودش را داشته باشد، بسته به اینکه همه صداها شنیده شوند.

برخی معتقدند که پس از اتفاقات اخير و انسجام

و همبستگی به وجود آمده می توان اميدوار بود که در ادامه شاهد تغيير بزرگ رویکردها و سياست ها در حوزه های مختلف در راستای تقويت انسجام ملی باشیم. چقدر تحقق اين مهم را ممکن می بينيد؟ من معتقدم از اميد که نباید غافل شويم و اميد چيز خوبی است ولی در عين حال خیلی هم نباید تصور کنیم که حالا با یک حادثه چند روزه همه مشکلات حل می شود، چنین چیزی به سادگی ممکن نيست. یعنی باز هم ممکن است ما شاهد برخی مشکلات باشیم، اما به هر حال در مجموع حتما این نوع حوادث می تواند آثار مثبت خودش را داشته باشد، بسته به اینکه همه صداها شنیده شوند.

غلامرضا ظریفیان مطرح کرد:

دوقطبی فرهنگ دینی و ملی باید کنار گذاشته شود

در ایران حدود ۲۰ میلیون دانش آموخته دانشگاهی وجود دارد که از این ظرفيت باید برای پيشرفت کشور استفاده شود. از سویی باید بین منافع ملی و توسعه ارتباط برقرار شود، لازمه دستیابی به این اهداف، ترجیح منافع ملی بر منافع جریانی است. ظرفیيان همچنین با بیان اینکه جامعه ما جامعه ای عزتمند بوده و دنبال زندگی شرافتمندانه است، گفت: حاکميت و دولت باید با به کارگیری سازوکارهای درست اقتصادی، تلاش کنند که زندگی شرافتمندانه ای برای جامعه محقق شود. از سویی جامعه با محبت به هم پیوند می خورد. محبت، لطف و گذشت بسيار

سیاست

ذره بین

دوروی سکه مذاکره ایران و آمریکا

دولت پزشکيان مسير ديپلماسی و توافق را باز گذاشته است

در حالی که فضای سیاسی ایران همچنان تحت الشعاع حملات اسرائیل و آمریکاست، نشانه هایی از یک اجماع جدید درباره مذاکرات به چشم می خورد، اجماعی که می خواهد حساب اسرائیل را از آمریکا جدا کرده و کماکان با مساله گفت وگو بر سر مساله هسته ای، البته بدون وجود تهدیدها به دیده یک راه برای برون رفت از شرایط فعلی نگاه می کند. واشنگتن پست مدعی شد: بر اساس تحلیل ها و مشاهدات سیاسی از دورن و بیرون از ایران، اجماعی در حال شکل گیری در صحنه سیاسی ایران است مبنی بر اینکه کشور باید مذاکرات درباره برنامه هسته ای خود با ایالات متحده را از سر بگیرد. آنها معتقدند این اقدام می تواند حتی با وجود بی اعتمادی نسبت به اینکه چنین مذاکراتی شايد صرفا مقدمه ای برای حمله ای ديگر از سوی اسرائیل باشد، صورت بگیرد.

مذاکره آری یا نه؟

رئيس جمهور ایران، مسعود پزشکيان، و وزير خارجه، عباس عراقچی، طی هفته های گذشته یک کارزار رسانه ای گسترده به راه انداخته اند تا ميان آمریکا و اسرائیل تمایز قائل شوند و تأکید کنند که با وجود دشمنی اسرائیل، می توان با واشنگتن به توافقی از طریق مذاکره رسید. برای نمونه، پزشکيان در مصاحبه ای که هفته گذشته با شخصيت رسانه ای محافظه کار، تاکر کارلسون داشت، نخست وزير اسرائیل، بنیامين نتانیاهو را متهم کرد که این تصور را در ذهن آمریکایی ها گذاشته که ایران به دنبال سلاح هسته ای است. او تأکید کرد که ایران به راحتی می تواند اختلافات و تنش های خود با ایالات متحده را از راه گفت وگو حل و فصل کند. همچنین عراقچی در یادداشتی در فایننشال تایمز نوشت که ایران و آمریکا پيش از آنکه حملات اسرائیل آغاز شود، در آستانه یک پيشرفت تاریخی بودند. برخی ناظران می گویند حرکت به سوی ازسرگیری مذاکرات با تابی از یک کشمکش قدرت در تهران است که پس از حملات اخير اسرائیل و آمریکا شدت داشته؛ و اکنون جناحی که رویکردی مصالحه جویانه تر دارد، در حال قدرت گرفتن در مقابل جناحی است که به رویارویی معتقد است. با این حال، منتقدانی نیز وجود دارند. برای برخی مقام های ایرانی، حمله ای مداوم مانند آنچه اسرائیل ماه گذشته در خاک انجام داد، همراه با بمباران سه تأسیسات هسته ای از سوی آمریکا، روزی امری غیر قابل تصور بود. با این حال، این حملات تغییر عمده ای در مواضع علنی ایران ایجاد نکرده اند. ایران نه علاقه بیشتری به دنبال کردن برنامه سلاح هسته ای از خود نشان داده، و نه تمایلی به کنارگذاشتن کامل برنامه ی هسته ای خود داشته است. ایران همچنان بر حق خود برای تولید سوخت هسته ای در داخل کشور پافشاری می کند و تکرار کرده که قصد تولید سلاح هسته ای را ندارد.

انسپ بک فعال می شود؟

فشارها ممکن است در هفته های آینده، اگر کشورهای اروپایی تصمیم بگیرند با اعلام اینکه ایران به تعهدات خود در توافق هسته ای ۲۰۱۵ پایبند نیست، تحریم های سازمان ملل را دوباره اعمال کنند، افزایش پیدا کند. دیوید لمی، وزیر خارجه بریتانیا، هفته گذشته هشدار داد که اروپا ممکن است تحریم های شدیدی را اعمال کند، مگر آنکه ایران در قبال همکاری بین المللی برای عقب نشینی از جاه طلبی های توافقی دیپلماتیک بر سر برنامه هسته ای اش آمادگی دارد. آگاه که خواست نامش فاش نشود، مقامات دولت ترامپ بر این باورند که ایران، با وجود حملات آمریکا و اسرائیل که گفت وگوهای موجود را مختل کرد، هنوز برای رسیدن به توافقی دیپلماتیک بر سر برنامه هسته ای اش آمادگی دارد. این دیدگاه در روزهای از طریق رایزنی های دیپلماتیک تقویت شده است. روز دوشنبه، استیو ویکاف، نماینده ویژه آمریکا در امور خاورمیانه، گفت که این گفت وگوها احتمالا بسیار سریع، ظرف یک هفته آینده آغاز خواهد شد.

مذاکره به شرط تضمین

با این حال، به گفته مصطفی نجفی، تحلیلگر ساکن تهران، ایران به چندین کشور همسایه که نقش واسطه دارند به روشنی اعلام کرده که عملا هیچ شانسى برای مذاکره در شرایط تهدید وجود ندارد. او می گوید ایران نیازمند نوعی تضمین است که نشان دهد اسرائیل در میانه مذاکرات جدید، دوباره حمله نخواهد کرد. او افزود: قبل از این که ایران وارد مسیر دیپلماتیک جدیدی با آمریکایی ها شود، می خواهد چنین تضمینی را حالا یا از طریق میانجی ها یا در قالب یک چارچوب حقوقی داشته باشد.

فرصت طلایی مذاکره؟

علی اصغر شفیعیان، مشاور سابق مسعود پزشکيان و مدیر یک سایت خبری اصلاح طلب می گوید که پزشکيان در طول یک سال گذشته موفق شده در نهادهای قدرت ایران بر سر پیگیری دیپلماسی اجماع ایجاد کند و لحظه کنونی را فرصتی طلایی برای گفت وگو با ایالات متحده توصیف کرد. او توضیح می دهد که ایران اراده مذاکره را دارد. در پی حملات اخير، مجلس ایران رای به تعليق همکاری با آژانس بین المللی انرژی اتمی به عنوان نهاد نظارتی سازمان ملل در زمینه هسته ای راداد. اما این قانون همچنان امکان ادامه همکاری را تحت دو شرط فراهم می کند: اول آنکه حاکميت ملی و تمامیت ارضی ایران محترم شمرده شود، و دوم آنکه حق ایران برای غنی سازی اورانیوم تضمین شود. شورای عالی امنیت ملی ایران مسئول بررسی تحقق این شروط تعیین شده است.

ایران و مسیر دیپلماسی

تحلیلگران معتقدند که این قانون مانع جدی برای سازش های احتمالی در آینده محسوب نمی شود. مصطفی نجفی هم گفته که رای مجلس حداقل واکنشی بود که ایران می توانست در برابر بمباران تأسیسات هسته ای خود نشان دهد و بسيار خفیف تر از گزینه های شدیدتر دیگری بود، مانند خروج کامل از معاهده منع گسترش سلاح های هسته ای یا همام NPT. نجفی گفت که تصویب این قانون دو پیام داشت: نخست اینکه ایران آماده دیپلماسی است و نمی خواهد تنش ها را تشدید کند، و دوم اینکه اگر ایالات متحده فشارها را افزایش دهد، ایران آماده انجام اقدامات بعدی خواهد بود. او افزود: ایران مسیر دیپلماسی را باز نگه داشته است.